

гово-то изреченіе: «Е, Якове,» не ми принасяше динь пріятни уеѣщанія. И като каза: «азъ ся надѣвамъ за нѣкои измѣненія, Якове,» той заминж и отиде горѣ. Ахъ, помислихъ си азъ, и азъ ся надѣвамъ тѣй, защото разбирамъ що искашь да кажешъ. Той скоро слѣзе долу и каза че жена ми може да постане, ако обича, нть съ вниманіе, и че отъ утрѣ пататъкъ ще ѣ ся дава по малко мѣсо. «Е, Якове, малко повечко варено мѣсо за *тебѣ*, и по-малко питіе за *тебе*, тогава баща ти и майка ти ще оживѣять. Банка-та, въ коя-то ти о-сигорявашъ паритѣ си, е кърчма-та и азъ вѣрвамъ, че кърчмаря държи смѣтки-тѣ ти. Азъ не щж да ти земж пищо за сега.» Това бѣше докторъ-тѣ. Азъ пріехъ изобличенія-та му съ смиреніе, и си мислехъ, «ти си много добръ»; но уеѣщахъ и това; «ти не си като Г-жа Масонъ.»

Бѣдна-та ми Марія скоро слѣзе долу, и азъ изведнжж ѣ исповѣдахъ скърбь-та си за прѣминжли-тѣ ми работи, и казахъ ѣ че съмъ рѣшилъ да *не нія вече*. Но да склучж, на кратко. Съпруга-та ми скоро оздравѣ, и могж да приложж, че и азъ оздравятхъ; но като бѣхъ слѣзълъ много долу изъ урва-та на разрушеніе-то, много ми бѣше трудно да възлѣзж горѣ пакъ. Но Г-жа М. мя насърчаваше. Г-жа Д. ми помагаше, докторъ-тѣ и Г-нъ Силовенъ ми захваляхж, добрій ни проповѣдникъ ма наставляваше, драга-та ми съпруга ми помагаше, и най-вече отъ всичко това, благословеніе-то Божіе почиваше на мене. Азъ захванжхъ да работж дѣятелно, молахъ ся въ дома си съ фамилія-та си, платихъ дългове-тѣ си, облѣкохъ дѣтца-та си, искупихъ лѣгло-то си, поправихъ прозорци-тѣ си, насадохъ градина-та си и продавахъ зарзаватъ, на мѣсто да копувамъ; купихъ си едни колца, прѣправихъ столове-тѣ и трапеза-та си, купихъ си единъ домашенъ часовникъ; и сега, **ЕВРОП** въ добро състояніе. Но никога не могж да за-